

היליון מס' 1820 * י"ז בכסלו תשס"ב * 22 בנובמבר 2002

(sachlav@kfar-hanassi.org.il)

**אל תמהרו.
אל תדאגו.**

**אתם נמצאים כאן
רק לשם ביקור קצר.**

**אז לפחות תטרחו לעצור
ולהריח את הפרחים.**

וולטר האגן.

מהערכת

אז זה לא שאני אוהבת את הנושא של הנשים למען נשים. אני בעצם בכלל לא אוהבת את "המלחמה" "לשחרור האישה".

האישה כמו הגבר כבר משוחררים מזמן לעשות כרצונם באשר הם. (ושחרור האישה הפרטי שתעשה כל אישה לעצמה אם חפצה היא ומוכנה לשלם את המחיר).

כמו שאני מבינה את הדברים זה שהאישה פשוט שונה מהגבר כמו שהגבר שונה מן האישה...
- זכר ונקבה ברא אותם. אם רצה האלוהים היה משאיר את חווה בגן העדן, אבל אז לא היו לה ילדים... ורצה האלוהים שתהיה לו האישה לאדם, עזר כנגדו... אדם או חווה רק שיהיו בני אדם.

על השוני והקושי שביצירת האישה על כל תפקודיה, - גם אם היא אישה משוחררת חייבים שיהיו בה איכויות אלה (לדעתי).

ומספרים שכך היה, כשברא אלוהים את האישה שתהיה לאם ברבות הימים.

אימהות

כשאלוהים ברא את האמהות, הוא עבד במשך ששה ימים של "שעות נוספות", עד שהגיע המלאך ואמר לו: "אתה כבר משקיע המון זמן בפרוייקט הזה".
אמר האל: "קראת את המפרט של הדבר הזה?
היא צריכה להיות רחיצה לגמרי, אבל לא מפלסטיק.
היא אמורה להיות בעלת רמ"ח חלקים, כולם ניידים וניתנים להחלפה.
היא פועלת על קפה ושאריות מזון.
היא צריכה להיות בעלת חיק ענקי אשר נעלם כאשר היא עומדת זקוף,
בעלת נשיקה המסוגלת לרפא הכל- החל ברגל שבורה וכלה באהבה נכזבת -
ובעלת ששה זוגות ידיים".
המלאך נד בראשו ואמר: "ששה זוגות ידיים?...בלתי אפשרי".
" זה לא הידיים שעושות לי בעיות" אמר אלוהים:

"אלא שלושת זוגות העיניים שאמהות צריכות"
"כל זה לדגם הסטנדרטי?" שאל המלאך.

הנהן אלוהים: "זוג עיניים אחד אשר חודר דרך דלתות סגורות, כשהיא שואלת:
"מה אתם מעוללים שם, ילדים?" אבל בעצם היא כבר יודעת.

זוג נוסף פה, בעורף, כדי לראות את מה שהיא לא אמורה לראות אבל חייבת לדעת. וכמובן זוג עיניים נוסף בחזית, המסוגל להביט בילד סורר ולהביע:
 "אני מבינה ואוהבת אותך" גם בלי להשמיע הגה.
 "אלי", אמר המלאך ונגע קלות בשרולו, "כבר מאוחר, שכב לישון, תמשיך מחר..."
 "איני יכול", אמר אלוהים, "אני כל כך קרוב לבריאת משהו בצלמי.
 כבר יש לי אחת המרפאה את עצמה כשהיא חולה, יכולה להאכיל משפחה של שש נפשות בחצי ק"ג בשר טחון ומסוגלת
 להכניס פרח בן 9 למקלחת."
 המלאך הקיף באיטיות את דגם האם. "היא רכה מדי" הוא נאנח.
 "אבל חסונה" אמר אלוהים בהתלהבות.
 "אינך מתאר לעצמך מה האם הזאת מסוגלת לעשות או לשאת."
 "לחשוב היא מסוגלת?"
 "לא רק לחשוב" אמר הבורא "אלא גם לשכנע ולהתפשר".
 לבסוף, חנן המלאך והעביר את אצבעותיו על לחיה של האם,
 "יש דליפה" הוא הכריז.
 "אמרתי לך שאתה מנסה לדחוס יותר מדי חומר בדגם הזה. אינך יכול להתעלם מגורם המעמס."
 האל התקרב כדי להיטיב לראות, והגביה בעדינות את טיפת הלחות אל אצבעו, שם נצצה והבליחה באור.
 "זו איננה דליפה", אמר, "זו דמעה".
 "דמעה?" שאל המלאך. "ומה תפקידה?"
 "היא נועדה לשמחה, לעצב, לאכזבה, לחמלה, לכאב, לבדידות ולגאווה."
 אמר האלוהים.
 "אתה גאון" אמר המלאך.
 אז הרצינו פניו של האל כשאמר: "את הדמעה, לא אני הנחתי שם..."

שבת שלום

שושנה שרקי.

מזל - טוב !

לטוטסי וג'אקי

לסבתא בלה

ולכל המשפחה

עם הולדת הנכד הבן

בן **ענבל ובועז**

ימי הולדת

24/11 רחל פלינק ג'קסון

חרלוטה מרקוסון

דורם וולאך

ענבל פרנק

25/11 מירית קוניגס

דביר בן רשף

איתי ניומן (נכד נאי)

מיקה מרקוסון (נכדה)

דורין אגמון (נכדה מרקוסון)

26/11 עוזד אורן (נכד ריינס)

מרב דויל (נכדה א. חצור)

27/11 מיכל עדר

ענבל אנג'לקוביץ

משה בלר (נכד טנא)
 עוז שיינגזיכט
 עומרי יוחנן סלע (נכד)
 28/11 רמה זולטי
 אורלי בן צבי (נכדה)

ימי נישואין

30/11 אסנת ודור אגמון

יזכור

י"ט בכסלו תשל"ז (1976)) לואיזה נתן.
 י"ט בכסלו תשנ"ט (1998)) אנג'י קוניגס.
 כ"א בכסלו תשמ"ט (1988)) גב' לילי רזניק.
 כ"ה בכסלו תש"ג (1952)) משה דוארי.

קוביות של בקלווה

קוביה מתוקה אחת מוקדשת לדני קיי שלנו.
 בימים ההם, כולם הכירו את דני קיי, גדול השחקנים הקומיים של התקופה. כולם ראו את סרטיו ושמעו אותו שר ברדיו.
 ואצלנו, בקיבוץ, חי הכפיל של דני קיי, הלא הוא יצחק עדר.

יצחק עסק בעיסוקים רבים ומגוונים: מדגה, אקונומיה, מחסנאי של המפעל (ואת כל השאר יספר לנו בעצמו יצחק, כי הוא מספר טוב יותר מכל אחד אחר. ובוודאי בכל מה שקשור להסטוריה). אבל מה שעשה יצחק בשעות העבודה היה כמעט שולי לדברים שעשה בשעות הפנאי. בשעות הפנאי, יצחק היה אוסף. הוא אוסף בולים, אוסף תמונות ומסמכים, ובעיקר אוסף אנשים.
 איך אוספים אנשים? רושמים אותם, מכינים לכל אחד כרטיס ובו כל הפרטים הרשמיים: שם ושם משפחה, תאריך לידה, מתי הגיע לכפר-הנשיא ומתי יצא.
 מתי התקבל לחברות, מתי נסע לחו"ל ומתי חזר, לאילו תפקידים נבחר ומתי?

כשהגעתי לכפר-הנשיא, עוד לפני שהחלטתי אם בכוונתי להשאר או לברוח, כבר צד אותי יצחק והכניס אותי לאוסף שלו, ושם אני מונחת בין אלפי כרטיסים. יום אחד כאשר הנינים שלי יכתבו עבודת שרשים, וירצו לדעת מתי הגעתי לכפר-הנשיא, הם יוכלו לגשת לכרטסת ולמצוא שם את כל המידע.

אגב, אוסף הבולים של יצחק שווה קוביית בקלווה בפני עצמה. כמו כל ילד שהיה ילד לפני 50 שנה, גם אני אספתי פעם בולים (היום אוספים אי-מיילים, או צ'אטים), אבל המומחיות שלי בענייני בולים היתה קטנה ביותר. למרות זאת נהניתי כל שנה כאשר יצחק היה מוציא את אוסף הבולים שלו ומציג אותו בתערוכה לקהל הרחב, והיה מפגין לא רק את רכשו, אלא בעיקר את ידענותו, את אהבתו לבולים ואת ההשקעה הרבה שהשקיע באוסף זה.

תמר וולפין

שלום לכם אנשים יקרים

הפעם האחרונה שכתבתי לכם הייתה לפני כמעט חצי שנה, על פעילותה של רשות הטבע ומועדון "מטמון" של הרשות.
היום אני כותב לכם על פעילות אחרת שמתקיימת בימים אלה באזורנו ושמה "פסטיבל העגורים". נתחיל בזה שיש כיום בערך 24,000 עגורים באזור שמורת החולה ובאגמון (הצפה בלעז).
עכשיו תגידו: "אבל אנחנו יכולים להגיע כל יום לאגמון, לא צריך אתכם". אז כאן אנחנו נכנסים לתמונה. קודם כל נתחיל במי אנחנו. אנחנו הם שלושה גופים: "החברה להגנת הטבע", "רשות הטבע" וכמובן קק"ל. כשבנעצם קק"ל מתחזקת את המקום ואנחנו המדריכים, עורכים הדרכות במקום.
בנוסף להדרכות שמתקיימות, בסופ"שים מתקיים גם טיבוע ציפורים במקום (שמים טבעות זיהוי על רגלי הציפורים). אז חברה! אין לכם מה לעשות מחר ומחרתיים, אז בואו אלינו.
כמובן שישנם עוד דברים באזור שקשורים לפסטיבל הצפרות, ראו פרטים בפרסום. ושיהיה לכם יום ירוק וגוד שבס.
איציק

נב. משי' קסדן ושפרונה הצעירה היו, וכמו כן מרקי ובת שבע. מתי אתם?

תיקוני אופניים

לתשומת לבכם - בענייני תיקון אופניים
על-פי החלטת הנהלת הקהילה החל מיום שישי 02/11/15 יש להגיע לאביגדור, מתקן האופניים, עם כסף מזומן או ויזה.
עלות תיקון עד 50 * במזומן, מעל 50 * בצ'ק
או כרטיס אשראי.
אין להשאיר אופניים ללא שם.
תודה על שיתוף הפעולה.
שבת-שלום,
שבי.

בעניני בית בלונד

במידה והמזכירות סגורה בבואכם להחזיר מפתח בסיום האירוח בבית-בלונד, אפשר להשאיר את המפתחות בתיבת הדואר היוצא ליד המזכירות.
תודה על שיתוף הפעולה,
שבי וציונה.

*** * * * ***

את זה למשל קיבלתי היום - עם סגירת הגיליון בדואר האלקטרוני,
אם זה אמיתי, דמיוני, חשוד, כדאי ...
החלטתי כן לפרסם זאת למענכם, כמו שנאמר "המציל נפש מישראל כאילו הציל עולם ומלואו".
ולא יכולתי לחיות עם הספק.
אז קחו והחליטו להאמין או לא להאמין, לשים את ליבכם לכך, או....
וזו לשון ההודעה:

"נא להעביר את המסר הבא לכל הנשים (או גברים) שאתם מכירים!!

שבע נשים מתו אחרי ששאפו דוגמית חינם של בושם שנשלח אליהם בדואר. המוצר

היה רעיל. אם אתם מקבלים דוגמיות חינם בדואר של קרם לחות, בושם וכו' יש לזרוק את זה מייד. הממשלה חוששת כי מדובר במעשה טרוריסטי. הם לא רוצים להודיע על כך בחדשות מפני שהם לא רוצים לגרום לבהלה, או לתת לטרוריסטים רעיונות חדשים.

תשלחו את זה לכל החברים והמשפחה שלכם."

"Blind men don't bungi jump, it scares the dog too much."

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei issues

<http://www.kfar-hanassi.org.il> - Main Page (Ruth Ney)

<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page

<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people smile around here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!